

Telegraful

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

2 ex. (Of.)
Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român
Sibiu
Str. Șaguna 8

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni
125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. —
Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu,
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se
refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor
un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică
de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful
Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Har și vraje

II

De învățarea sufletului și de robia patimilor, de ceea ce numim vraje, nu poate să ne scape decât iubirea lui Dumnezeu, care e tot una cu harul. Chiar și iubirea curată a semenului ne face să fim mai puțin încăpățânați, să ne deschidem sufletul într-o înțelegere asemănătoare pentru alți oameni și alte comportări de cât a noastră, să putem face lucruri mai mari, eliberați de piedeca anumiilor patimi și cu forțele sufletești crescute ca florile sub zămbetul luminii solare. Câtă putere pentru o acțiune sau alta, care ne părea imposibilă fie din pricina greutății ei obiective fie din cauza vre-unei patimi care ne ținea legați, nu ne dă încrederea iubitoare a altuia? E în iubirea, în încrederea, în nădejdea cu care ne privește altul un fluid care, precum fluidul vrajei ne înghiață sau ne dă o mare forță spre lucruri cari în ultima analiză se dovedesc a fi în serviciul răului, — așa el ne dă o putere spre lucruri mari, dintre cari cel mai mare este eliberarea de orice patimă, încât ne simțim curați, ușori, iubitori a toată lumea, puternici și cu spor în fapte frumoase, gata la orice efort, fără să fim vehiculați de o pasiune, de un interes egoist. Intrucât și harul te duce spre bine ușor ca o vraje, par'că are oarecare asemănare cu ea. Dar pe câtă vreme vraja te robește patimilor și te închide într'un cerc magic al unilateralității, pe câtă vreme vraja când nu-ți înghiață puterile și le canalizează spre ceea ce e rău, sau e bun numai la aparență, harul te eliberează, te înseninează, te înaripează spre ceea ce e cu adevărat bine. Harul scoate sufletul omului din temnița întunecată și îngustă, în orizontul luminos, larg, în care poate respira și se poate mișca liber, ceea ce îi sporește neamăsurat puterile de iubire a vieții și de faptuire.

Am vorbit în aceste rânduri de har în strânsă legătură cu iubirea curată a omului. Păstrând proporțiile trebuie să ne dăm însă continuu seama că pe cât de superioară în putere și puritate este iubirea divină față de cea umană, pe atât de superior este harul față de ceea ce primim sufletește prin iubirea altuia.

Greu se află om a cărui iubire să fie atât de curată și de desinteresată încât să te deslege de legăturile patimei și ale vrajei și să nu te lege mai de grabă. De obicei prin farmecul persoanelor omenesti suntem aduși în stare de vraje, prin faptul că ne leagă de ele, ne face robii lor, cum e cazul lui Faust în literatură și a atâtor înși din viața concretă. Numai iubirea lui Dumnezeu eliberează, numai ea e har, și numai intrucât un om iubește pe altul în numele lui Dumnezeu, cu iubirea curată a Lui, are efecte asemănătoare. Iată moti-

vul pentru care Făt-frumos al basmelor noastre, deși are atât de minunate calități, nu vrăjește, ci desleagă de vraje. Care e deosebirea între el și Faust, sau între el și personagiile din viața concretă cari în-lănțuiesc libertatea și strâmtează capacitatea morală a omului? Făt-frumos e smerit și prin această smerenie rețază strălucirea aparentă a calităților sale; nu cheamă privirile spre sine, nu vrea să lege de sine pe nimeni. Mai mult, în concepția poporului, el prin sine nu e nimic, sau e ceva tocmai prin modestia sa, prin conștiința pe care ar trebui să o aibă orice om că prin sine nu poate face față unor lucruri mari. El se goleşte pe sine de orice pretenție, ca un creștin ideal, pentru a-și putea lua loc în el conținutul puterii și ajutorului divin. Orice om înzestrat, numai atunci evită primejdia de-a se face centru de vrăjire pentru alții, de-a lega pe alții de sine, de ceva creat, depărtându-i de Dumnezeu, când contrabalansează aceste însușiri cu o mare smerenie. Cu cât e mai dăruit cineva de Dumnezeu, cu atât trebuie să fie mai smerit, pentru a nu se folosi cel rău de darurile lui pentru nenorocirea semenilor. Mândria, interesul stăpânirii peste alții, sunt elementele prin cari cel rău se face stăpân peste ființa înzestrată și peste cele ce vin în legătură cu ea. Vraja fiind ceva diabolic lucrează numai prin păcatul mai mult sau mai puțin acoperit.

Ce minunată concretizare a spiritului ortodox găsim în chipul lui Făt-frumos din basmele noastre!

Făt-frumos e nevinovăția, bunătatea și mila întrupată. Nu frumusețea fizică e dominantă în făptura lui, ci puritatea morală și bunătatea. Aceasta îi asigură ajutorul puterilor suprafirești bune. Motorul faptelor lui e iubirea de om, mila față de el, și în acest punct se întâlnește cu ființele suprafirești ale binelui cari îi insuflă puterea lor atotbiruitoare. Așa încât vraja este împrăștiată în ultima analiză prin iubirea curată, prin bunătatea mai presus de fire, care se folosește de Făt-frumos ca de o potrivită cauză instrumentală. Dacă vraja e produsul urii, al geloziei, al dorinței de stăpânire, — destrămarea ei se datorește iubirii curate a lumii bune de dincolo de fire, lucrând prin nevinovăția, smerenia, puritatea de crin, a unui om. Desvrăjirea este realizată prin etică; nu prin etica justiției, ci prin cea a iubirii. Poporul nostru a știut să vadă superioritatea celei din urmă.

Lumea germană ridică, între virtuți, la locul cel mai înalt vitejia și onoarea. Acestea sunt însușirile cavalerilor medievali, acestea se accentuează și azi. Onoarea călcată aduce

Evenimentele importante din Jugoslavia

Marile nemulțumiri ce le-a manifestat în timpul din urmă poporul jugoslav față de guvernul dlui Svetkovici au dus, în noaptea de Mercuri, 26 Martie a. c., la o revoluție al cărei efect a fost demiterea regentei, preluarea prerogativelor de conducere a Statului de către tânărul rege Petru II și constituirea unui guvern de uniune națională sub șefia generalului Dušan Simovici.

Regele Petru a lansat o proclamație către popor și către armată, cerându-le să stea strâns alipiți în jurul Tronului pentru apărarea ordinii înăuntru și a păcii în afară.

Populația a primit cu mari manifestări de entuziasm noua conducere. Membrii guvernului Svetkovici au fost arestați. Principele Paul, fostul regent

cu soția, a părăsit Jugoslavia plecând spre Atena. În urmă fostii miniștri au fost eliberați, afară de dl Svetkovici.

Un comunicat al noului guvern asigură că schimbarea provenită este exclusiv de ordin intern și nu interesează politica externă. Se știe că cu o zi înainte guvernul dlui Svetkovici aderase la pactul tripartit. Se așteaptă cu mare interes desfășurarea evenimentelor, intrucât persistă impresia că au fost motive puternice cari au dus la schimbarea de regim și ea va însemna schimbări mari în toate privințele. Toate declarațiile noiei conduceri vorbesc insistent de independență și integritatea țării, pe cari poporul jugoslav a dovedit că e hotărât să le apere cu o dârzenie extraordinară, mai mult decât alte popoare. Dăm proclamația regelui Petru II:

Sârbi, Croați, Sloveni,

În această clipă gravă pentru poporul nostru, am hotărât să iau în mâni puterea regală.

Regenții, cari au înțeles cât de întemeiate sunt motivele mele, și-au dat, din proprie inițiativă, imediat, demisia.

Credincioasele mele armate și marina s'au pus îndată la dispoziția mea și execută de pe acum ordinele mele.

Învit pe toți Sârbii, Croații și Slovenii să se ralieze în jurul Tronului. În gravele împrejurări actuale, acesta este mijlocul cel mai sigur de a menține ordinea înăuntru și pacea în afară.

Am încredințat generalului de corp de armată, Dušan Simovici, mandatul de a constitui un nou guvern.

Cu credință în Dumnezeu și în viitorul Jugoslaviei, invit pe toți cetățenii și toate autoritățile țării să-și facă datoria față de Rege și Patrie.

Semnat: PETRU II

Cuvântul Patriarhului Jugoslaviei

În fața mulțimii enorme ce se adunase înaintea palatului Patriarhiei, Înalt Prea Sf. Sa Gavriilo, Patriarhul Bisericii ortodoxe sârbe, a rostit următoarea cuvântare:

«Veacuri dearândul, Biserica sârbească și poporul sârb au slujit cu credință și cu devotament glorioasa Dinastie Karagheorghevici.

În acest moment hotărâtor, în care istoria, onoarea și gloria poporului sârb

sunt puse în cauză, a răsărit steaua luminoasă a Dinastiei Karagheorghevici, în persoana tânărului Rege Petru II, pentru a salva, împreună cu poporul Său, istoria, onoarea și gloria neamului.

Popor iubit, unește-te în jurul tânărului tău Rege și veghează: Ca totdeauna, Biserica este cu tine».

Cuvintele șefului Bisericii au fost primite cu aclamații formidabile.

răzbunarea care e proslăvită ca o faptă perfect morală. În chipul lui Făt-frumos nu se scoate în relief vitejia. El birue nu prin sine, ci prin ajutorul de sus, dobândit prin puritatea și bunătatea sa. Omul prin sine n'ar putea birui forțele cu nenumărate capete ale smelului — complexitatea răului social. — Făt-frumos e deasemenea cu mult superior ca să se facă atâta caz de onoare și mai ales să i se tulbupe limpezimea se rafică a chipului cu întunecate și mici preocupări de răzbunare. Vitejia și onoarea au rămas mult în urmă față de înălțimea etică la care e ridicat Făt-frumos. Dacă ar fi un simplu viteaz, ambițios pe onoarea lui, n'ar fi ființa care desvrăjește, ființa harului, nimicitoare nu a răului extern, ci a

realității lui spirituale. Ar rămânea și el în cercul vicios al lumii acesteia, supusă patimilor și vrajei. Așa însă coboară zămbetul de viață făcător al iubirii dumnezeiești peste lumea întemnițată, sparge cercul ei magic cu puterea altei lumi.

În chipul lui Făt-frumos e concentrată, într'o armonie deplină, toată desăvârșirea omului în sensul creștin al cuvântului; o desăvârșire în care omul dă numai ceea ce poate da el, însă ceea ce e necesar să dea pentru a fi încununat de puterea lui Dumnezeu. Fără a fi un erou în sensul modern — încărcat de paradă — al cuvântului, birue greutății și dușmani supraomenești prin ajutorul dumnezeesc; fără a fi un înțelept și un erudit arogant ca cei de azi, desleagă

Solemnitatea instalării episcopoești din Timișoara

Marti, în 25 Martie a. c. la praznicul Bunei-Vestiri s'a desfășurat la Timișoara actul instalării P. S. Episcop Dr. Vasile Lăzărescu. Solemnitatea acestui act a luat proporțiile unui eveniment național.

Instalarea a săvârșit-o I. P. Sf. Arhiepiscop și Mitropolit Nicolae al Ardealului, cu participarea PP. SS. Episcopi Andrei al Aradului și Nicolae al Orăzii Mari. S'a slujit sfânta liturghie arhierescă, cu un mare sobor de preoți în biserica nouă din cartierul Iosefin, ridicată prin străduințele harnicului preot Ioan Imbroane, de curând decedat și regretat de toți care l-au cunoscut. La sfânta liturghie solemnă a cântat corul mixt, condus de măiestrul Dr. E. Grădinariu.

Spațioasa biserică a fost tixită de un public din tot ce are Timișoara mai ales. Din cauza aglomerării mari n'au putut participa gloatele de elevi și eleve nici țărâșimea satelor din Episcopia Banatului.

La sfârșitul sfintei liturghii s'au citit: Decretul Majestății Sale, a Regelui Mihai I de către delegatul On. guvern, dl. Emanoil Bucuța, secretar general al Ministerului instrucției, educației, cultelor și artelor și Gramata mitropolitană a I. P. S. Arhiepiscop și mitropolit Nicolae al Ardealului. A urmat discursul I. P. S. Nicolae, interpretând semnificația religioasă și națională a instalării primului Episcop al reînființatei eparhii a Banatului, făcând evocarea gândului Marelui Mitropolit Șaguna de a reînființa un centru bisericesc la hotarele de vest ale Mitropoliei ardelen. Mitropolitul de neuitată aducere aminte a deslușit în sufletul bănășenilor dorința de a avea în frumoasa cetate a Timișoarei un centru bisericesc cu un front spiritual de concentrare a energiilor poporului nostru băstinaș în plină emulație cu compatrioții de alte limbi și credințe. Generațiile de fruntași ai Bisericii și ai poporului nostru din Banat au militat neîntrerupt pentru crearea Episcopiei Timișoarei, cu străduințe și jertfe admirabile, iar generația de azi poate fi satisfăcută că strădaniile lor au fost duse la biruință. Această biruință le impune tuturor răspunderi de nouă și continue consacrări în slujba lui Dumnezeu și a neamului.

prin acelaș ajutor de sus cele mai complicate probleme ce i se pun în calea țintelor sale; fără a fi un sfânt prin încordări ascetice, e totuși nevinovăția și bunătatea întrupată, aureolat de harul dumnezeesc. E smerit, bun, gata să înfrunte cele mai mari greutăți pentru scăparea altora. E smerenia omenească și dispoziția de slujire, încununată de puterea dumnezească. E foarte mic și în acelaș timp uriaș de mare, e foarte simplu și în acelaș timp uluitor de deștept, e om ca toți oamenii și în acelaș timp mai tare ca puterile diavolești ale smailor.

Este greu să te reții să nu vezi adunate în chipul lui Făt-frumos trăsături esențiale din chipul lui Iisus Hristos. Sufletul creștin al poporului nostru a trecut din figura lui Iisus linii importante în zugrăvirea portretului lui Făt-frumos. În orice caz e concretizat în el un ideal de tânăr creștin așa cum îl impunea Iisus Hristos ca model și creștinătatea profundă a inimii românești, neomițând nici aureola de lumină și de putere suprafirească de care se împărtășește un asemenea creștin dela Dumnezeu. **D. STĂNILOAE**

Exprimă mulțumiri P. S. Andrei al Aradului, care cu nobilă înțelegere a cedat părți însemnate din Eparhia sa pentru înființarea Eparhiei Timișoarei, ca să se poată crea un nou centru bisericesc la Timișoara. A adus mulțumiri P. S. Nicolae al Orădiei mari, administratorul noii eparhii până la instalarea P. S. Vasile. Arată apoi necesitatea confruntării vieții de azi cu Evanghelia Mântuitorului.

Pe calea înorii sufletești, Evanghelia Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos e călăuză sigură a noii vieți. Într'unul din numerele viitoare se va publica magistrala vorbire, ascultată cu încordată atenție, pentru ideile înalte, cari au răscolit adâncurile conștiințelor și a electrizat sufletul ascultătorilor.

Felicitând pe noul episcop și dorindu-i să înfăptuiască aspirațiunile și nădejile legate de persoana sa, l-a condus în scaunul arhieresc, de unde și-a rostit discursul program, ascultat cu încordată atenție de fiii săi duhovnicești, împărtășindu-le arhieriasca sa binecuvântare.

Din cele două discursuri solemne, al I. P. S. Nicolae al Ardealului și al P. S. Vasile al Banatului s'a putut desprinde limpede și concludent postulatul că precum în trecut, tot astfel în prezent și în viitor, Biserica strămoșească e miraculoasă forță de conservare a bunurilor spirituale ale neamului și cheazășia sigură a existenței acestui neam.

Biserica trebuie păstrată sublimiei sale misiuni, ca încorporare a conștiinței neamului, pentru preamărirea lui Dumnezeu și solitoare a mântuirii sufletelor.

Îar misiunea unui episcop este să privegheze ca bunurile spirituale ale neamului să fie pretutindenea vii și dinamice în sufletele credincioșilor de pretutindenea, în toate regiunile pământului strămoșesc și toți fiii acestei sfinte biserici să-și dea partea lor de contribuțiune la apărarea și îmbogățirea acestui sacru patrimoniu spiritual.

La reședința episcopoească s'au ținut recepții, la care cultele din Timișoara, armata, justiția, corporațiunile bisericești, culturale și administrative au prezintat felicitările lor noului Episcop. P. S. Episcop Dr. Vasile Lăzărescu a avut pentru fiecare felicitant cuvinte alese de mulțumire și tuturor le-a împărtășit arhieriasca binecuvântare.

Cu acest act memorabil se deschide un capitol nou în istoria bisericească a fraților bănățeni.

Rugăm pe Dumnezeu să învrednicească pe primul Episcop al reînființatei Eparhii a Banatului să înscrie fapte de laudă Celui de sus, păstorie rodnică și propășirea credincioșilor săi în toate virtuțile creștinești și cetățenești. **Arhim. T. S.**

Nr. 2706/1941.

Comunicare

Se aduce la cunoștință că erezii după Păr. protopop Ioachim Muntean, pensionar, protopopiatul Sibiu, decedat la 22 Februarie 1941 în baza § 5 din regulamentul fondului de ajutorare preoțesc, au primit dela Cassa Arhidiecezană din Sibiu, în numărul fără nici o reținere, ajutorul preoțesc de Lei 40.000.

Sibiu, din ședința secției economice a Consiliului arhiepiscopesc dela 14 Martie 1941.

Consiliul Arhiepiscopesc

Cuvântarea

Dlui general ION ANTONESCU rostită Luni, 24 Martie 1941, cu ocazia comemorării ostașilor căzuți în zilele de 21—23 Ianuarie

Ostași,

Iubiți frați îndurerăți,

Regele și cu Nobila Sa Mamă, Țara și cu Mine, Generalii și Armata, se înclină astăzi cu respect și cu pietate în fața celor cari au murit, fără să cumpănească și fără să șovăiască, pentru Țară și pentru Rege, pentru hotare și pentru ogoare, pentru ordine și pentru liniște, pentru libertate și pentru proprietate.

Regele și Țara, guvernul și cu mine, am ingenunchiat și astăzi pe mormintele lor, fiindcă acei ce mor la datorie sunt și rămân alături de icoanele noastre slinte, icoanele luminoase ale Patriei.

Cu mâna lui nobilă și mângâietare, Regele pune astăzi pe fruntea lor înobilată cununa de lauri pe care nu are dreptul s'o poarte decât acela care cade luptând pentru patrie.

Regele, prin mine, cinstește și răsplătește astăzi pe soldații săi, vă răsplătește pe voi, dragi ostași, cu răsplata vrednicului.

Fiți demni și mândri de gestul Regelui și fiți un exemplu.

Îar poporul, întodeauna recunoscător, răsplătește cu recunoștința lui și ajută astăzi cu dania lui necerută și neimpusă, pe acei frați îndurerăți și cerniți, cari plătind, prin părinții, prin copiii, prin frații, prin soții lor, tributul lor de sânge și suferință pentru salvarea și ridicarea neamului, au plătit propriul lor tribut.

Primiți, mândre dureri, darul pe care națiunea vi-l face astăzi, nu ca o răsplată pentru morții voștri, ci ca o înfierare și mustrare veșnică a acelora cari, trăgând în copiii, în părinții, în frații și soții voștri, au tras în propria lor familie și Patrie.

Să știți și să nu uitați, să știți toți și să nu uitați nimeni, că Regele răsplătește și poporul pedepsește.

Regele răsplătește astăzi pe acei ce au căzut eri. El răsplătește fiindcă, fiind simbol înălțător al datoriei împlinite, au continuat, căzând, dăra largă și luminoasă pe care au mers înaintașii și pe care trebuie să urmeze și urmașii.

În drumul către veșnicie și în lupta pentru înfrățire și pentru întregire, Nația, fără să cântărească și fără să șovăiască, a semănat nenumărați martiri și eroi în mersul ei istovitor dar izbăvitor, către culmile de apoteoză către care o duce, greu dar sigur, chinuitor dar înălțător, și destinul, și dreptul, și străduința, și puterea.

Către aceste culmi vom ajunge, fiindcă nu poate fi și nu va putea fi greutate care să ne împiedece.

Am pus două mii de ani să ne apropiem de ele.

Vom lupta de va fi nevoie încă un milion de ani. să ne urcăm pe ele.

Nici svârcolirile, nici sălbătăciile, nici falsificările îndrăznețelor nu ne intimidează. Acei ce au reînviat în lumea de azi în raporturile lor cu acei lipsiți de apărare, teroarea și sălbătăcia barbară a lumii de altă dată, vor fi să fie singurii, înflorați de contumporani și pedepsiți de istorie după cum merită.

Eu m'am înclinat în fața unei situații găsite.

Împreună cu poporul nu am acceptat-o ca definitivă și nu o vom accepta niciodată.

Nu va fi liniște în acest colț al Europei, — și nu va fi dreptate adevărată în lume, cât timp nu se va face sau nu-și va face dreptate poporul românesc.

Și se va face.

Acest lucru îl afirmă prin mine, și odată cu mine, toți aceia cari au vieți de jertfit.

Dela mine cel mai bătrân dintre voi până la cel mai tânăr ostaș al acestei țări le avem cu toții.

Fiindcă poporul român este gata de toate jertfele, dar așteaptă să i se înțeleagă jertfele; și știe să respecte onoarea, dar așteaptă să i se respecte onoarea.

Trăiască Regele,
Trăiască Oastea României,
Trăiască România.

Ultima noutate a Sibiului teologic

Zilele acestea a apărut de sub teacurile șaguniene, ca a 20-a operă din „Seria Teologică”, impunătoare lucrare a Păr. Dr. Grigorie T. Marcu: „Antropologia Paulină”.

E o operă de adevărat conținut teologic, tratând una din cele mai intime, mai miezoase probleme ale preocupărilor de gândire și de viață creștină. Antropologia este azi tema esențială, dacă nu unică, a întregii cugetări omenești. În marile dezbateri asupra ființei și destinului omeneșc, e cum nu se poate mai binevenit acest serios studiu care arată ce spune creștinismul despre om, ce e omul privit dintr'un punct de vedere mai adânc, potrivit cu misterul în care se înfățișează învăluit tot mai mult gândirii contemporane această ființă centrală a lumii văzute.

Cartea Păr. Marcu, lucrată după cele mai scrupuloase norme ale investigației științifice, cu utilizarea unei vaste bibliografii ajutoare, este cea dintâi care se ocupă de această temă de teologie paulină în literatură românească. Cele peste 300 pagini strălucesc însă și prin haina unui stil sprinten, clar, frumos, așa cum îl cunosc prea bine cetitorii Păr. Marcu.

Asupra cărții acesteia, de înaltă valoare pentru teologia noastră, va trebui să revenim în coloanele ziarului nostru.

Slovă bună din Ardealul cedat

Fiecare veste bună, care sosește la noi din cuprinsul Ardealului nostru vremelnice înstrăinat, poartă cu sine ceva specific și tainic, ceva cu neputință de tălmăcit în cuvinte și slovă. Vestile acestea nasc în noi, mereu un accent nou, o nostalgie plină de tristețe și ne amintesc locuri scumpe, o soartă vitregă și niște frați dragi rămași să robotească, pe acele meleaguri românești, întru nădejdi de mesianism răzbătător prin veacuri și orânduiri omenești.

Zilele trecute, în locul altor vești, ne-a sosit slovă bună și ortodoxă tocmai dela Cluj. Și ne bucurăm mult de ipostaza ei solitoare spre fericite nădejdi.

Este vorba de două „Cărți de religie ortodoxă” — clasele I și II-a primară — și de broșura: „Din viețile Sfinților”. Ele au răzbit la lumină din hărnica Părintelui Fl. Mureșanu și sunt izvodite în „Editura episcopiei ortodoxe române” din Cluj. Tipărite cu aprobarea și arhieriasca binecuvântare a neostenitului vlădică Nicolae Colan al Clujului, cărțile acestea înfățișează puncte de sprijin întru luminarea copiilor din școala primară și întru îmbogățirea sufletească a dreptmăritorilor noștri creștini din toate părțile.

Cărțile de religie prezintă un aspect potrivit menirii cu care au fost investite. Ele sunt scrise într-o limbă curat românească și poartă o întreagă bogăție de clișee bine alese. Lecțiile, lucrate pe înțelesul copiilor, se succed în virtutea unei programe analitice pe care nu o discutăm, fiindcă ea este aflată bună, se vede, în eparhia Clujului.

Broșura: „Din viețile Sfinților” inaugurează biblioteca populară religioasă „Veniți de luați lumină”. Ea prezintă spicuri din viața și învățătura sfinților: Antonie cel Mare, Macarie Egipteanul și Efrem Sirul. Foarte ușor accesibilă poporului de rând, broșura se lasă cetită cu bun folos sufletesc și de cetitorii mai pretențioși.

Pe lângă „Cărțile vieții”, publicațiile de care facem azi pomenire adaugă un pas bine sprijinit în activitatea scriitoricească, pe care a inițiat-o, o încurajează și o patronază, cu atâta dragoste părintească, P. S. episcop Nicolae Colan al Clujului.

Și prețul cărților, prin modestia lui, este accesibil tuturor iubitorilor de slovă românească ortodoxă. **D. Călugăr**

Probleme-Recensii-Comentarii

Problema pregătirii tineretului. — Ziarul bucureștean *Curentul* a întreprins o anchetă asupra chestiunii:

Care ar fi cea mai bună metodă pentru pregătirea tineretului?

Întrebat fiind, I. P. S. Sa patriarhul *Nicodim* a dat un răspuns din care desprindem următoarele:

Numai **educația religioasă** — spune înaltul chiriarh — poate acoperi lipsurile și asigura tineretului și patriei un viitor bun. Copiii trebuie duși la Mântuitorul. Cine și cum să-i ducă? Părinții, preotul parohiei, învățătorul școlii, profesorul scoalelor secundare, profesorul universitar, noi cu toții care dorim să avem neamul și patria în propășire și câți avem tineret sub mână.

Preotul, care din ziua botezului copilului îl are înscris printre oștele lui duhovnicești, să se intereseze de copil, când vizitează casa părinților și când aceștia îl aduc la biserică. Să nu fie copil în sat, care să nu aibă un semn văzut de la preot: o cruciuliță la gât, o iconiță la pat, o cârtică de rugăciune, etc.

Când copiii ajung la vârsta de școală și preotul începe să le predea religia, să noteze mai ales sentimentele ce stărnesc în sufletul copilului acele lecții.

Preotul trebuie să păstreze mereu legătura cu elevii săi, nu numai cu cei ce rămân în sat, ci și cu cei ce trec mai departe la învățătură. Să aibă cu ei chiar și corespondență scrisă, interesându-se de situația lor.

Când preotul are ofrande la biserică, să caute să aibă și părtași la ele pe copiii săraci, care să plece din biserică, strângând la sân o părticică din acele ofrande și căutând înapoi cu ochii plini de recunoștință.

Învățătorul școlii de asemenea e dator să ia parte la această operă de apropierea copiilor către Hristos. El trebuie să lucreze mână în mână cu preotul, să continue a adăuga și el ciment și material înțăritor la opera preotului, și anume: să se ducă Duminică și sărbătorile cu copiii la biserică, să facă cor cu ei și cu tinerii, cari au terminat școala în trecut, să cânte în biserică sfânta slujbă. Prin asta va lega strâns pe copii de biserică.

Așa făcând toți și fiecare, vom pregăti tineretului viitor fericit, ne vom asigura nouă și lor bătrânețe tihnite, vom ajunge să prefacem viața socială, și să asigurăm propășirea neamului și a patriei, și mai ales ne vom simți fericiti că ne-am făcut datoria și am lucrat spre slava lui Dumnezeu și spre binele copiilor noștri.

† NICODIM,
Patriarhul României

Cercul preoțesc Rapolt, din protopopiatul Geoagului, de sub președinția părintelui Vasile Florea, a ținut, — la invitarea Prefecturii județului, — o conferință religioasă în parohia *Bobâlna*, în Dumineca ortodoxiei, 9 Martie 1941.

Autoritățile statului își dau seama că în deosebi astăzi Biserica lui Hristos — Maica noastră duhovnicească — este puternica rezervă a neamului nostru românesc.

Utrenia și sf. liturghie au fost servite în sobor de cei 6 preoți. La priceasnă a a predicat părintele *V. Florea* despre Cultul icoanelor în Biserica ortodoxă și însemnătatea icoanelor pentru evanghelizare.

La sfârșitul sf. liturghii a predicat părintele *Inochentie Firuță* despre: „Dinasticismul poporului român”, arătând iubirea și legătura ce există între Domnitor și poporul dela noi.

S'a servit un parastas. Răspunsurile liturgice au fost date de corul mixt al parohiei, condus cu multă pricepere de dna învățătoare *Elena Popescu*, din loc.

După masa comună, luată în casele preotului local, credincioșii s'au strâns, la chemarea clopotelor, în număr impresionabil în sf. biserică, ca și înainte de masă.

În sf. biserică s'a servit în sobor vecernia, la sfârșitul căreia părintele *Adam Marcu* a predicat despre: *Sectarism și Comunism*, arătând că sectele religioase sânt puse în slujba Comunismului internațional.

Facem cu plăcere mențiune, că în timpul, cât s'au servit sf. slujbe și s'au rostit predicile, corpul didactic, autoritățile administrative locale, au fost de față, dându-se prin aceasta bun exemplu în fața poporului dreptcredincios.

Înălțați sufletește, și plini de nădejdi în mai bine pentru neamul nostru, credincioșii s'au întors la casele lor.

Pr. A. M.

Nr. 3514/1941.

Comunicare

Se aduce la cunoștință că erezii după Părintele Ieronim Buzea din parohia Dacia, protopopiatul Cohalmului, decedat la 25 Februarie 1941, în baza § 5 din regulamentul fondului de ajutorare preoțesc au primit dela Cassa Arhiepiscopale din Sibiu în număr de 40,000.

Sibiu, din ședința secției economice a Consiliului arhiepiscopesc dela 14 Martie 1941.

Consiliul Arhiepiscopesc

Citiți, sprijiniți și răspândiți ziarul
Telegraful Român

INFORMAȚIUNI

Știre personală I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae* a plecat Luni, 24/III a. c. la Timișoara, pentru a introduce pe P. S. Sa Dr. Vasile Lăzărescu în scaun ca Episcop al Timișoarei; Miercuri, 26/III a. c. I. P. S. Sa s'a întors la reședință.

Inscăunare. Cu ceremonialul îndatnat, s'a făcut, în 25 Martie 1941, inscăunarea I. P. S. Mitropolit al Bucovinei *Tit Simeodrea* în catedrala mitropolitană din orașul Suceava. Inscăunarea a fost săvârșită de I. P. S. Mitropolit Irineu al Moldovei ca delegat al I. P. S. Sfințitului patriarh *Nicodim*. Gramata patriarhală de inscăunare canonică s'a cetit de Cuc, preot Gh. Vintilescu, director al Sfântului Sinod.

Viața culturală în Ardealul cedat. Ziarul clujan *Tribuna Ardealului* a pus temeliile unei biblioteci populare, din care a tipărit întâia broșură. Cuprinde alese bucăți din folclorul român ardelean, cu o prefață semnată de dl *Emil Hageanu* și adresată sătenilor noștri. — În Duminecile din Postul mare se țin o serie de conferințe religioase în sala de festivități a palatului Episcopiei. Conferințele sânt organizate de Societatea femeilor ortodoxe române din Cluj. Întâia conferință a rostit-o P. S. Sa episcopul *Nicolae Colan*, în catedrala clujană, unde la acest prilej s'a dat și un concert religios, condus de părintele consilier *Laurențiu Curea*, — tot atâtea contribuții pentru înălțarea sufletească a credincioșilor.

Numărul celor refugiați la Sibiu. Dl A. Frățilă, șef al biroului de refugiați, a întocmit o statistică a refugiaților în orașul Sibiu. Din Basarabia și Bucovina au venit 53 familii cu 141 persoane; din Ardealul de nord 1554 familii cu 4508 persoane; din Dobrogea 30 familii cu 97 persoane. Cei mai mulți dintre refugiați au fost plași.

Stărpirea cerșitoriei. La Craiova — dar s'ar putea și în alte locuri — a luat ființă, cu începere din 21 Martie a. c. un birou de triaj al cerșitorilor. Indivizii, găsiți cerșind și vagabondând prin oraș, vor fi triați, deparazitați și supuși examenului medical; se vor lua totodată măsuri pentru a le găsi mijloace de trai mai onorabile și mai folositoare pentru cei infirmi și lucru pentru cei apți. Se va constitui și o fișă, cuprinzând cazul fiecărui individ dovedit că se îndeletnicește cu cerșitoria sau cu vagabondajul.

Trecere la alt cult oprită. Prin decret-lege se adaogă, la art. 44 din legea pentru regimul general al cultelor, din 22 April 1928, un alineat prin care jidovii de religie mozaică nu pot trece

la nici un alt cult. Alineatul urmărește scopul de a împiedeca infiltrații nedorite în comunitatea noastră națională.

Sprijin pentru cei ce căsătoresc și pentru familii. Guvernul german a hotărât ca în anul 1941 să se acorde suma de 500 milioane de mărci pentru fondul împrumuturilor de căsătorie și pentru ajutoarele familiilor. În anul precedent acordase 320 milioane de mărci.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, 30 Martie 1941, va predica părintele prot. *Aurel Nanu*.

Conferințe publice. Societatea ortodoxă națională a femeilor române, filiala Sibiu — în colaborare cu filiala Cluj aranjează Duminecă 30 Martie 1941 ora 11 a. m. în sala cea mare a prefecturii o conferință ținută de dl profesor univ. *G. Sofronie*, cu subiectul: *Ideea creștină și Convenția Crucii roșii*.

— Seara, la ora 18, în aceeași sală, va vorbi dl profesor universitar *Ștefan Bezdechi* despre *Platon*; ear Luni seara, ora 19, tot acolo, va ține o conferință dl prof. univ. *Iuliu Hageanu* despre *Noua Școală italiană*.

Poșta redacției

Prot. Cr. în M. N'ai cetit cu atenție broșura: *Mie a vieții*; altfel al fi distins că păr. diacon Mladin semnează numai 3 articole de sub III, deci este autorul numai al acestora. Cele de sub II, IV și V nu se datoresc păr. diacon Mladin, ci altui autor. Dar au fost cuprinse toate în broșură, reprezentând și talmăcind la fel de frumos și profund, punctul de vedere al Comunicatului Sf. Sinod din 3 Dec. 1940. Spre înțelegerea și folosul sufletească al preoșimii noastre.

Nr. 3051—1941

(21) 1—3

Concurs

Pentru întregirea protopopiatului ortodox român **Mercurea**, se publică concurs cu termen de 30 zile prima publicare în „Telegraful Român”.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Venitele parohiale din parohia centrală **Mercurea** și salariul de paroh de la stat.
2. Locuința din reședința protopopească.
3. Diurna protopopească dela stat.
4. Diurnele dela vizitațiile canonice și dela deplasările oficiale.

Viitorul protopop va fi și parohul parohiei centrale **Mercurea**.

Cererile de concurs, însoțite de actele cuvenite, se vor înainta Consiliului Arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu în termenul indicat.

Sibiu, din ședința plenară din 19 Martie 1941.

Consiliul Arhiepiscopesc

FOIȘOARA

Eu cred în bunătate

Cât de mult poate să contribuie lectura unei cărți bune de literatură profană la zidirea unui suflet omenesc! După ani de zile, îmi stăruie și astăzi, într-o firidă discretă a inimii, icoana captivantă a eroului lui Johan Bojer din „Marea Foame”. În primăvara aceasta mohorâtă, sub al cărei baldachin de azur se consumă una din cele mai impresionante drame ale omenirii, simt o puternică voluptate să cobor în străfundurile eroului plămădit de vestitul romancier scandinav și să scot de aici vigoarea morală de care am nevoie pentru a-mi putea alina depresiunea sufletească pe care mi-o produce lumea de azi.

În primăvara aceasta tristă, în care simfonia naturii reînviată nu se poate auzi de zarva războiului, o singură simfonie continuă totuși să pătrundă până la porțile inimii noastre: simfonia cerului. Ni-o spune aceasta eroul lui Bojer și cu el atâția alți eroi, cari în strădania lor de a-și

găsi un rost suprem în viață, au apucat calea care duce la Dumnezeu: calea binelui. E atât de palpitantă lectura romanului „Marea Foame”, încât, după terminarea ei, ai impresia că eroul lui Bojer te îmbrăie să bei din amfora bunătății din care s'a adăpat el. Te invită să te împărtășești din prisosul sufletului său, al acestui suflet nobil și pururea viu din care se revărsă, bunătatea cu toate rodurile ei binecuvântate. Te îndeamnă, stăruitor, să dai la o parte egoismul și meschinele griji lumești și să-ți consacrî viața împlinirii unui mare ideal: ajutorarea și iubirea de aproapele tău. Căci aceasta este ceea ce rezumă toată viața eroului lui Bojer: ajutorarea și iubirea de aproapele său. Bunătatea, negația și jertfa. Dar mai ales, bunătatea. O bunătate care-ți deschide orizonturi largi de viață spirituală și de trăire în Dumnezeu atunci când te apleci spre semenul tău căzut în greea suferință cu voința hotărâtă de a-l tămădui.

Gustați și vedeți că bun este Domnul. Adăpați-vă sufletul la izvoarele supremei bunătăți. Apropiati-vă cu încredere de viștierul nemărginitelor bunătăți...

Dumnezeu este întruparea supremei bunătăți. Aceasta a înțeles-o atât de bine

eroul lui Bojer din „Marea Foame”, care și-a făcut din bunătate puternic pedestal de înălțare spre zările cerului. Ascultați povestea lui: În marea lui bunătate de oameni, eroul acesta a zidit un oraș cu propria sa trudă, pentru a da posibilitatea de trai celor mulți și necăjiți. Dar, ca'n totdeauna, se confirmă și de data aceasta un adevăr îndelung verificat: fă binele, și așteaptă răul. Opera de samarinean milostiv a acestui om a fost răsplătită cu răutate. În loc de recunoștință, ingratitude! Pe zi ce trece, oamenii pe cari i-a smuls din ghiarele mizeriei, se poartă tot mai hain cu el. Loviturile curg una după alta. Eroul se simte tot mai izolat până când, în cele din urmă, este ostracizat cu totul din mijlocul celor cărora li-a creat un rost de viață. Adânc îndurerat, eroul se refugiază în mahalaua cea mai îndepărtată a orașului zidit de el. Dar nici aici nu poate scăpa de răutatea oamenilor. Și într-o noapte se petrece această înfricoșătoare tragedie: un vecin asmutit cânele asupra ultimului copil al întemeietorului orașului. Copilul este sfâșiat în bucăți. Însă, în același noapte, vecinul cade greu bolnav. În zori, n'are cine să-i are ogorul. În casa întemeietorului e jale. La vecin deasemenea,

Să răspundă tot câinește? Nu. Cu sufletul plin de obidă el nu se lasă biruit de rău. Din mirul bunătății lui, el scoate puterea unei supreme regăsiri. Și atunci, sortit să-și poarte crucea până la capăt, eroul nostru se duce să are câmpul vecinului mărturisind:

— Fac toate acestea, pentruca Dumnezeu să existe!

Întotdeauna iubirea și bunătatea au creat și întreținut viața. Niciodată ura și răutatea n'au putut duce decât la moarte. „Omul cel bun din comoara cea bună a inimii scoate lucruri bune, ear omul cel rău din comoara cea rea scoate lucruri rele”, spune Sfânta Scriptură.

Dar un suflet bun e astăzi o apartință din ce în ce mai rară. Lumea noastră care duce cultul vițelului de aur la paroxism, care vede totul prin prisma celui mai pronunțat materialism, nu poate concepe bunătatea în lumina dumnezeirii, și mai ales nu se va simți obligată s'o practice. Iar oamenii cari beau din potirul bunătății, oamenii acela cu sufletul bun ca pâine caldă, în lumea noastră sunt tot mai rari.

Bunătatea, înainte de oricare altă virtute, este rețeta eficientă prin care se pot vindeca metehnele de care suferă lumea.

Primăria munic. Sibiu. Serviciul adm.

Nr. 1782/1941

Publicațiune

Se aduce la cunoștință, că în conformitate cu ordinul Ministerului Agriculturii Nr. 1027 din 25 Ianuarie 1941 toate locurile de casă virane trebuie însemnate cu legume, cartofi și porumb, astfel că nici un petec de pământ să nu rămână necultivat.

Contra acelor cari nu se vor conforma ordinului sus menționat se vor lua riguroase măsuri.

Sibiu, la 15 Februarie 1941.

Primar: Secretar general:
(ss) Dr. Albert Dörr (ss) L. D. Vulcu

Comunicare

În urma evacuării Ardealului de nord, Banca Centrală pentru industrie și comerț s. a. Cluj, și-a mutat sediul principal în orașul Turda, având birourile în strada Șterca Șuluțiu Nr. 3, unde activează independent de filiala sa din Turda.

Banca răscumpără cupoanele pe anul trecut la sediul său principal și la sucursalele sale din: București (strada Ion Ghica Nr. 2), Alba-Iulia, Hațeg, Sibiu și Turda, cu Lei 17 netto.

În Cluj banca a înființat o sucursală, iar în Bistrița a menținut sucursala veche. (19) 1-1

(20) 1-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa 3-a Benești, protopopiatul Agnita, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român, pe lângă următoarele retribuțiuni:

1. Întregirea salariului dela stat conform coalei B.
2. Sesiune parohială arător și fână în mărime de 5 jug. și jumătate, sesiune veche, iar 4 jug. dată prin Reforma agrară.
3. Câte una miră grâu dela circa 130 familii.
4. Dreptul de pășunat în pășunatul comunal.

Ea trebuie deci, restaurată în prestolul suflului omenesc. O, desigur, omul nu va putea ajunge niciodată la o bunănotă absolută. Fiindcă bun în înțelesul înalt al cuvântului nu este decât Dumnezeu.

Există în mădularele noastre o lege implacabilă care ne face robii păcatului și pe care n-o putem eluda. Dar, cu toate piedicile pe care le întâmpinăm în desăvârșirea ființei noastre spirituale pe pământ, va trebui să ne impunem o efort eroică și să facem binele, măcar atâta cât ne îngăduie puterile noastre mărginite de întâmplare. Atâta ne cere Dumnezeu...

Și vom avea atunci o altă primăvară!

V. Sămărtinean

Cătră elevii mei

— Sfaturi pastorale —

(31) De protopopul Gh. Maior

N'au decât un rând două, și acelea poate zdrențuite. Astăvară însă, am dat peste o biserică cu odăjdii foarte frumoase, țesute în sat după un model coptic arhaic, deci cu un motiv bisericesc, și altele cu motive românești, din bumbac alb cu bumbac mercerizat D. M. C., și confecționate acolo. Mai mare dragul să le fi văzut. Au costat un bagatel față cu cele de pe piață. Iată un mijloc de care s'ar putea folosi orice preot. Cât suflet n'ar pune credincioasele noastre și ce n'ar jertfi să vadă rodul trupei lor dela războiu vrednic să stea în fața altarului la slujba Domnului!

5. Stola Statornică pentru întreg tractul de cătră adunarea protopopească.

6. Casă parohială în bună stare cu toate supraedificatele și cu grădină mare de pomi și pentru legume.

Gara în localitate.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs însoțite de actele necesare în termenul de mai sus, precum și de încuviințarea de candidare a Prea Veneratului Consiliu Arhiepiscopesc, subsemnatului oficiu protopopesesc și se vor prezenta, pe lângă încuviințarea și aprobarea acestuia, în vreo Duminecă sau sărbătoare în parohie pentru a face cunoștință cu poporul.

Oficiul protopopesesc ortodox român Agnita, în înțelegere cu consiliul parohial. Agnita la 8 Martie 1941.

Emil Păcală
protopop

Ad. 6/1941

(16) 2-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei Băiești, protopopiatul Hațeg, se publică concurs cu termen de 15 zile dela întâia apariție în „Telegraful Român”.

Venitele acestui post sunt:

1. Salariul dela stat, după pregătirea candidatului.
2. Casă parohială nu este și parohia nu contribuie la chirie.
3. Sesiunea parohială în teritor de 4 jugăre.
4. Adău câte 2 măsuri (a 30 litri) porumb nesfărâmat de fiecare casă din parohie.
5. Ziua de lucru de fiecare casă răscumpărată în naturale.
6. Venitele stolare uzitate în protopopiat.

Cererile de concurs, cu autorizarea de candidare, însoțite de actele prevăzute de Regulament, se vor înainta oficiului protopopesesc din Hațeg.

Concurenții se vor prezenta, cu încuviințarea oficiului protopopesesc într-o zi de Duminecă sau sărbătoare în parohie pentru ca să fie cunoscuți de credincioși.

Oficiul protopopesesc ortodox român Hațeg în înțelegere cu Consiliul parohial. Hațeg, 10 Martie 1941.

Ieronim Ciocan
protopop.Organizați
Reuniuni de femei

Tot atitudine de nediscutabil respect trebuie să aibă preotul și față de slujbe. Să nu le săvârșească așa de mănuială. Să studieze bine tipicul, mai ales la sărbători mari, ca să facă serviciul cât mai corect. E mare gândul să ști, că oriunde este biserică ortodoxă se face serviciul în același fel. Dar deseori tu, preotul, trebuie să dai îndrumări și celorlalți colaboratori. Să nu-i faci să creadă, că pot bagateliza și pot săvârși după bunul lor plac un lucru închinat lui Dumnezeu pentru preamărirea Lui și oamenilor pentru înobilarea lor. Și ai porinit a face odată un serviciu într'un fel, până la sfârșitul vieții tale fă-l tot așa, nu-l schimba, nu-l prescurta, nu-l lungi, nu-l modifica. Dacă te grăbești să pleci undeva, întră mai devreme, rostește eceniile ceva mai vioiu, dar nu sări. Poporului îi cade greu, îți ia în nume de rău, și-l faci să nu mai dea nici el atenția cuvenită serviciului divin, dacă-l faci de mănuială. Deseori se spune, că serviciul e prea lung. Până acum n'a fost tot așa de lung? S'a scurta răbdarea oamenilor, fiindcă s'a scurta prea adesea zelul slujitorilor. În mijlocul schimbărilor așa de repezi de azi, să mă credeți, sufletul omului caută și simte un razim, o întărire, o bucurie, văzând că tot mai este și ceva ce nu se schimbă. Cui i se pare, că serviciul e prea lung, n'are decât să iasă când s'a plictisit. Nu acest fel de credincioși trebuie să dea tonul în biserică. Căci pornit odată pe drumul prescurtărilor de serviciu vei tot prescurta, părându-ți-se pururea că e prea lung. Scurtându-ți-se răbdarea, se scurta și credința și cu mult

Nr. 36/1941 Par.

(18) 2-3

Concurs

Pentru întregirea postului de al doilea cântăreț al bisericii Sf. Nicolae din Petroșani, protopopiatul Jiu, jud. Hunedoara, se publică concurs cu termen de 30 zile dela publicarea în „Telegraful Român”.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salariul dela Stat, întrucât Statul va bugeta acest post;
2. Unamiecincisute (1500) Lei lunar în mână, dela parohie;
3. Jumătate din taxele obișnuite în parohie, iar unde slujește singur, ca cântăreț, întregi;
4. Locuință dela parohie.

Candidații să aibă diploma de absolvire a Școalei de cântăreți „D. Cunțan” din Sibiu. Vor fi preferați cântăreții refugiați.

Cererile de concurs, cu actele cerute de lege, se vor înainta Oficiului parohial ort. rom. Petroșani, jud. Hunedoara, — iar candidații, cu învoirea prealabilă a parohului, se vor prezenta în parohie pentru a cânta, a face cunoștință cu credincioșii și a se orienta asupra tuturor condițiilor de traiu.

Din ședința Consiliului parohial ort. rom. ținută în 14 Februarie 1941.

Prof. Ioan Duma,
paroh I.

Nr. 486—1941

(15) 1-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Cincșor, din protopopiatul Făgăraș, se publică concurs cu termen de 30 de zile, dela întâia apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salariul dela stat.
2. Stola uzitată în parohie.
3. Casă parohială cu dependențele economice.
4. Sesiune parohială de 11 jugăre.
5. Un drept de pășunat pentru 3 vite.

Cererile de concurs, însoțite de documentele necesare și de încuviințarea de candidare dela Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termen, oficiului protopopesesc ortodox român Făgăraș.

Concurenții, cu încuviințarea prealabilă a acestui oficiu protopopesesc, se vor prezenta Dumineca sau sărbătoarea în parohie spre a face cunoștință cu credincioșii. Făgăraș, la 28 Februarie 1941.

Prot. Pavel Borzea

Buletin de războiu

Luptele continuă cu înverșunare, în deosebi în aer și pe mare. În Eritreia Englezii au ocupat puternica fortăreață Cheren apărută luni de zile de o mare armată italiană ca o cheie a acelei provincii. În Abisinia au ocupat orașul Harrar, al doilea după Addis-Abeba.

A apărut noua ediție îmbogățită a „Cărții de rugăciuni”, pentru ostași și pentru popor. Cele două cuvinte pentru cititori ale I. P. S. Sale întăresc inimile și nădejile cu duhul lor de mare încredere în destinul neamului. Costul e numai 6 lei. Cucernicii preoți le pot comanda la P. V. Cons. Arhiepiscopesc.

(17) 2-3

Concurs

Pentru întregirea postului de cantor ai parohiei Hălchiu, protopopiatul Brașov, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salariul dela stat, dacă acest post va fi bugetat cu data de 1 Aprilie 1941.
2. Venitele uzitate în parohie.
3. Sesiune 5 jug. 400 st. p. pământ arabil.

Se menționează că cel ales, în afară de săvârșirea serviciului divin din Dumineci și sărbători, este obligat să fie zilnic la săvârșirea Utreniei și Vecerniei.

Concurenți îndreptățiți conform regulamentelor în vigoare să-și înainteze cererile oficiului parohial ortodox-român Hălchiu.

Hălchiu, hotărâre luată în ședința Consiliului parohial și adunării generale parohiale din 9 Februarie 1941.

Preot Ioachim N. Pura
paroh.

Anunțuri și reclame

Cel mai răspândit ziar care poate fi întrebuințat pentru anunțuri și reclame în cercurile preoțesti din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunțuri și reclame se primesc la Administrația ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

înainte fi-ai ucis nădejdea, după care și dragostea de cele dumnezeiești trage să moară.

Și o bunăcuviință cucernică se cere din partea preotului, când face un serviciu religios. Mi-a fost dat să văd odată pe un preot cu epitrafilul dinainte, desbrăcându-se de haină până la cămașă în mijlocul slujbei și atârându-o de cuiu, fiindcă îi era prea cald. Sau mi s'a spus din partea unei rudeni, că chemase regulat pe un preot să-i facă o sfeștie în fiecare lună. După câteva luni a renunțat, fiindcă preotul, rostind rugăciuni, scotea pieptul și periuța și își aranja părul și barba în oglinda din casă. Alții fac glume, râd, vorbesc în cursul serviciului. Toate sunt păcate, lipsă de respect față de Dumnezeu și față de credincioși, dacă crede că nu i se cere respect și față de sine și de oficiul, pe care s'a angajat să-l poarte cu vrednicie.

Cum să produci acea disciplină suflătoare internă din care să răsară și să se desvolte mult dorită disciplină externă a crâșnicului, a cântăreților, a poporului, acel val de respect neîfărâmit, pe care-l aveau într-o măsură așa de pronunțată înaintașii noștri? Cu zbierete? Cu dojeni triviale? Cu poliștii și jandarmi? Nu! Ea să se impună din internul credinciosului, imitând pe preot. În privința aceasta vorba ajută mai puțin. Să se dea poporului exemplul grăitor.

Pentru primele Paști, pe cari le-am slujit eu, am fost prevenit de unii credincioși, că e o îmbulzire și se petrec niște scene penibile, grămădindu-se toți deodată să ia

paști ca să alerge cât mai repede acasă la mâncare. Efectul e tocmai contrar. M'am gândit cum să previn răul. Le-am studiat obiceiul local și executarea lui „pe teren”. Mi-am făcut un plan. În cele două duminici dinainte le-am spus cuvântări potrivite, cum doresc eu să meargă împărțirea sf. paști. Ei erau neîncrezători în planul meu. Eu însă nu. E adevărat, că provocat de neîncrederea lor, am scăpat și amenințarea, că celuce nu se conformează nu-i dau paști. Întâi m'am opus să le dau paști acasă, din ajun, cum i-au fost obișnuit din comoditate alți preoți. Apoi i-am rugat să vie întâiu bărbații însirați după bătrânețe, începând cu cel mai în vârstă până la copii și'n urmă femeile în aceeași ordine. Ei mi-au cerut să inversez ordinea categoriilor, ca ele să aranjeze masa până ajung ei acasă; la Paști m'au rugat să împărțesc cu sf. paști pe femei înaintea lor, a bărbaților. Le-am încuviințat. Am rânduit apoi oameni cari să împartă sf. paști pentru ceice vor să ducă acasă. Și le-am spus să nu dea nimănui până nu face mărturisirea, că el a gustat paști din mâna părintelui. Iar eu am așezat lângă mine un om cu sf. Evanghelie, unul cu icoana sf. Invierii și după ce s'aruta cartea sfântă și icoana dam fiecăruia sf. paști cu lingura. Eram curios și eu să văd, dacă-mi va reuși să-i disciplinez sau nu. Și iată, că abia încep să dau la câteva bătrâne sf. paști, că un moș fruntaș și începe a da cu coatele ca să ajungă el mai repede. Puțină prezență de spirit și ceva îndresneală din partea mea au salvat totul.